

Ministeren for kulturelle anliggender (Lise Østergaard):

Hr. Waldorffs spørgsmål vedrører jo det samme emne, som hr. Poulsaards spørgsmål gjorde, nemlig den kontrovers, der er opstået imellem borgmesteren i Ballerup og lærere og bibliotekarer i kommunen. Hr. Waldorffs spørgsmål er stillet ud fra et synspunkt, der er diametralt modsat det, der ligger til grund for hr. Poulsaards spørgsmål i dag vedrørende den samme sag.

Jeg kan til besvarelse af hr. Waldorffs spørgsmål blot henvise til mit svar til hr. Poulsaard og dertil føje, at enhver borger her i landet som bekendt har ret til at udtrykke en mening og inden for de rammer, lovgivningen har sat derfor, arbejde for disse meningers udbredelse. Det er et kernepunkt i de vestlige demokratier, og jeg tror ikke, det er nødvendigt at uddybe det tema mere.

Waldorff (VS):

Det var et interessant svar, ministeren gav, nemlig at lægge vægten på, at enhver borger har ret til at udtrykke sin mening, og så i øvrigt afvise at gå ind på mit spørgsmål, som handler om, hvordan man med lovlige midler kan bremse de metoder, som Burchardt og andre fører kulturkamp med. Sagen er nemlig, at i modsætning til hr. Poulsaards parti og hr. Arne Melchior's parti, som har støttet Burchardt i Ballerup, er VS kategoriske og afgjorte modstandere af enhver form for censur, enhver form for meningssortering, enhver form for sortering ved ansættelser, enhver form for politisk forfølgelse på grund af læreres eller bibliotekarers politiske opfattelse. Det er præcis det, diskussionen drejer sig om.

Man kan selvfølgelig vælge ikke at tage Burchardt alvorligt, når han taler om rendestensundervisere og venstreorienterede abekatte, og når han efterfølgende undskylder sin sprogbrug med henvisning til, at det kunne være en fornærmelse mod intelligente abekatte. Men man kunne jo også vælge at sige, at her har vi endnu et eksempel på, hvem det er, som udgør en trussel mod de demokratiske rettigheder i et samfund som det danske. Det er dette en fuldstændig åbenlys illustration af sammen med CDernes kulturkontrolkomité og deres aktive lyttervirksomhed og også sammen med de tidlige-

re eksempler, som Burchardt har været indblandet i, nemlig Ballerup kro, hvor han overvejer at invitere private vagtværn til at slagte en folkelig kulturaktivitet.

Jeg mener, det er helt utilstrækkeligt, når ministeren henviser til, at enhver blot har lov til at have sin egen mening, når det, som det givet drejer sig om, er, hvorvidt det skal være muligt for enkeltpersoner eller kommunalbestyrelser at foretage politisk sortering og politisk forfølgelse af offentligt ansatte og censurvirkosomhed over for den biblioteksvirkosomhed og undervisningsvirkosomhed, der ellers er ret til i lovgivningen.

Ministeren for kulturelle anliggender (Lise Østergaard):

Til hr. Waldorffs andet spørgsmål vil jeg sige, at når han netop understreger, at VS er imod enhver form for censur, forstår jeg kun vanskeligt hans opfordring til mig om at finde midler til at stoppe borgmester Burchardts forsøg på at føre kulturpolitik. Jeg synes jo netop, at den megen omtale i pressen er udtryk for, at meningene har haft mulighed for at brydes frit i denne sag.

Waldorff (VS):

Ja, det er jo en kedelig misforståelse, ministeren har gjort sig skyldig i dér. Der er ikke tale om generelt at stoppe Kaj Burchardt, uanset hvor meget lyst man kunne have til det; der er tale om at stoppe Kaj Burchardts forsøg på at føre kulturpolitik – og så et direkte citat fra mit spørgsmål – »ved hjælp af sindelagskontrol- og bogbrændingsmetoden«, nemlig to anerkendte metoder, som har været brugt af højrekræfter i al den tid, vi husker, og som går ud på, at man dels foretager en politisk sortering af de folk, der skal ansættes – det er metoder, som er velkendte fra dagens Vesttyskland – dels, som Kaj Burchardt har sagt, går i gang med at rydde ud på bibliotekernes hylder. Det vil sige, at han ønsker at tiltage sig en kompetence til at foretage en styring af bogvalget.

Ja men det, som jeg beder om at få at vide, er: findes der muligheder for gennem lovgivningen at sikre sig imod, at nogen forsøger på på den måde at styre den offentlige mening og meningsdannelse? Det var faktisk det, jeg spurgte om, og jeg har stadig væk ikke fået at vide, hvilke muligheder man